

Milé děti, milí rodiče,

v tomto dokumentu máte učivo opět připraveno na celý týden.

Přeji Vám mnoho zábavy při poznávání nových věcí.

Všechny Vás moc zdraví vaše paní učitelka 😊.

PRVOUKA NA TENTO TÝDEN (20. – 24. 4.) – ZAŘAĎTE SI LIBOVOLNĚ DO KTERÝCHKOLIV DNŮ 😊

Milé děti, tento týden ve středu – 22. dubna - je DEN ZEMĚ. Je to den, kdy si zvláště vážíme naši přírodu a uvědomujeme si, že se k ní musíme šetrně a odpovědně chovat. Zkuste si společně s rodiči popovídat o tom, jak správně se k přírodě chováme/jak správně se v přírodě chováme.

Na oslavu DNE ZEMĚ se podívejte na následující video. Poté už bude jen na vás, který z nápadů si vyberete, zda si něco vyzkoušíte... 😊

ČESKÝ JAZYK - 20. 4.

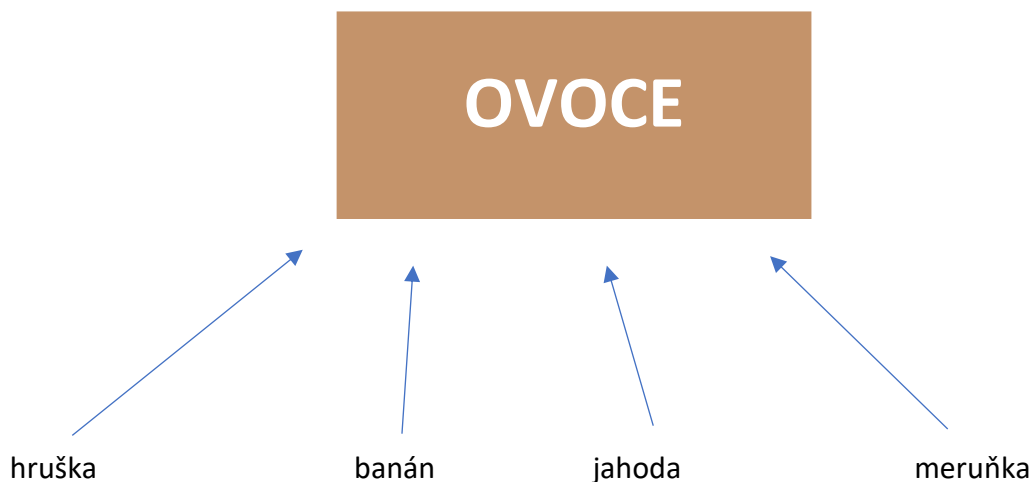
SKUPINA MĚ

1. V učebnici na straně 94 si přečti krátký příběh – MĚSÍČEK
2. V příběhu vyhledej a nahlas přečti slova se skupinou MĚ
3. Pokud chceš, zkus odpovědět na oranžové otázky 1 - 4
4. V růžovém rámečku dole na stránce si přečti, jak skupinu MĚ vyslovujeme a jak píšeme
5. Piš slova – z učebnice ze strany 94 – cv. 2 – vyber 5 - 7 slov a napiš je do sešitu – ČJ cvičný → vezmi pastelku a zakroužkuj skupiny **mě**

SPOLEČNÝ NÁZEV PRO SLOVA

Milé děti, vzpomínáte, jak jsme si ve škole měli představit nějakou krabici (nebo bedýnku), zvenku na ní napsat nějaké slovo a přemýšlet, která slova bychom mohli dát dovnitř krabice?

Která slova bychom mohli dát do této krabice?

→ Zkuste vymyslet další slova, která patří do této krabice s názvem **ovoce**.

Nyní zkuste v učebnici na straně 94 ústně vyřešit cvičení 3.

MATEMATIKA - 20. 4.

NÁSOBENÍ DVĚMA

1. Pracuj se svoji pracovní kartou – NÁSOBENÍ DVĚMA → procvič a zopakuj si násobky čísla dva, procvič si jednotlivé příklady...
2. Pracovní sešit – str. 16, cv. 9. Úkol si názorně zakresli na papír (můžeš použít i čtverečkový papír). Poté vypočítej. Následně vymýšlej i jiné úkoly. Třeba: Zahradník sázel cibuli. Vysadil 5 řad po 2 cibulkách. Kolik cibulí vysadil celkem?

3. Pracovní sešit – str. 17 cv. 1 – Přečtěte si nejprve zadání a pak si danou situaci znázorněte. Místo žáků použijte třeba své plyšáky a tvořte dvojice. Opakovaným sčítáním, poté i násobením vypočítejte, kolik dohromady máte plyšáků, když jste vytvořili 4 dvojice, 2 dvojice atd. Poté teprve písemně vyřešte tabulku v učebnici.

1 dvojice = 2 plyšáci

→ máme tři dvojice:

$$3 \cdot 2 = 6$$

$$2 + 2 + 2 = 6$$

4. Pracovní sešit – str. 17 cv. 3 – DOBROVOLNÝ ÚKOL - Nejprve si doma nejděte dvoulitrovou láhev, napusťte vodou, abyste měli představu, kolik tekutiny jsou dva litry. Když máte pouze jednu dvoulitrovou láhev, zapíšete výpočet pomocí násobení jako: $1 \cdot 2 = 2$. Kolik litrů budeme mít v případě, že takových lahví bude více? Zapisujte na papír jednotlivé výpočty podle vzoru v pracovním sešitě. Zkuste pracovat samostatně 😊.

5. Pracovní sešit – str. 17 cv. 4. Až si slovní úlohu přečtete, tak si ji opět znázorněte. Místo lodiček použijte třeba židle (1 židle = 1 lodička). Místo dětí můžete do lodiček (na židličky) usazovat svoje plyšáky. Nyní příklad vypočítejte.

ČESKÝ JAZYK - 21. 4.

SKUPINY DĚ, TĚ, NĚ – OPAKOVÁNÍ

- pracovní sešit, str. 13, cv. 4b

SKUPINY BĚ, PĚ, VĚ, MĚ – OPAKOVÁNÍ

- pracovní sešit, str. 16 – cv. 2 – vyberte si cvičení A nebo B

MATEMATIKA - 21. 4.

NÁSOBENÍ DVĚMA

1. Pracuj se svoji pracovní kartou – NÁSOBENÍ DVĚMA → procvič a zopakuj si násobky čísla 2, procvič si jednotlivé příklady

2. Podívej se na následující slovní úlohu (viz video):

Zpět

?

3 Znázorněte, vypočítejte a napište odpověď.

C. V obchodě s květinami mají 9 váz. Do každé vázy dá prodavačka 2 květiny. Kolik květin potřebuje prodavačka celkem?

počet váz: 9

květin v jedné váze: 2

výpočet: $9 \cdot 2 = 18$

Prodavačka potřeb

3. Pracovní sešit – str. 17 cv. 5 – Aby počítání pro vás bylo zábavné, každý sloupeček vyřešte jiným způsobem:

- První sloupeček – příklady znázorněte – kreslete na papír – stejně jako pán v předešlém videu ($2 \cdot 2 = \dots$ nakreslete 2 vázy po dvou květinách, atd...)
- Druhý sloupeček – příklady запиšte pomocí opakovaného sčítání
- Třetí sloupeček – s pomocí plyšáků (jiných hraček) tvořte dvojice ($10 \cdot 2 = \dots$ deset dvojic po dvou plyšácích)
- Čtvrtý sloupeček – příklady zakreslete na čtverečkový papír ($6 \cdot 2 = \dots$ šest řad po dvou čtverečcích)
- Na závěr si jeden sloupeček příkladů vyberte, opište zadání do vlastního sešitu a vypočítejte.

4. Pracovní sešit – str. 17, cv. 6 – U každého příkladu si říkejte – **Kolikrát 2 je 12/10/6...?** Kdo si ještě není při počítání jistý, ke každému příkladu si vyhledá správnou kartičku se znázorněním, násobkem a dvojicí činitelů (viz příklady z kartonové vložky sešitu).

5. Pracovní sešit – str. 17, cv. 7, 8 – cvičení řešte ústně.

ČESKÁ JAZYK - 22. 4.

BAREVNÉ OPAKOVÁNÍ

Pracovní list najdete mezi materiály, které jste ode mne obdrželi.

10. Doplň a vybarvi obrázek podle návodu, který je pod ním.

Slova se skupinou

dě	tě	ně	bě	pě	vě	mě
MODRÁ	ČERVENÁ	ZELENÁ	ŽLUTÁ	ORANŽOVÁ	ČERNÁ	HNĚDÁ

Pokud jsi hotový, zkus z tohoto pracovního listu vyhledávat slova podle zadání. Slova jako svoje odpovědi zapisuj do sešitu – ČJ – cvičný. → Najdi slovo, které označuje:

- chlapecké jméno
- název dne v týdnu
- jméno pohádkové postavy
- mládě některého zvířete
- místo, na kterém můžeme sportovat

SČÍTÁNÍ A ODČÍTÁNÍ DO 100 – ZMENŠOVÁNÍ A ZVĚTŠOVÁNÍ ČÍSEL

Moje počítání 5 (fialový pracovní sešit) – str. 3, cv. 2 a 4

NÁSOBENÍ DVĚMA

Dnes si násobení dvěma názorně procvičuj na těchto stránkách: skolakov.eu (viz následující odkaz)

<https://skolakov.eu/matematika/2-trida/nasobeni-a-deleni/2/nazorna-nasobilka-2/pocitame.html>

Násobíme 2 Znovu

Vyber k obrázku správný příklad a výsledek.

$2 \cdot 2$
 $4 \cdot 2$
 $10 \cdot 2$
 $9 \cdot 2$
 $5 \cdot 2$

11
10
7
8
9

Počet úkolů: 1 z 10.

Zde vyber k obrázku správným příklad.

Zde klikni na správný výsledek.

→ Pokud jsi správně počítal, políčka zasvítí zeleně, pokud špatně, políčka zasvítí červeně.

Přeji mnoho zábavy! 😊

PÍŠANKA

Dnes budete milé děti procvičovat psaní velkého P a R. Před každým psaním si dobře uvolněte svoje ruce, nezapomeňte na správné sezení, správný úchop pera.

<http://www.jak-spravne-psat.cz/navyky-a-zasady-pro-spravne-psani/>

Píšanka str. 9 – P a R (první tři řádky) → Podívejte se na video, jak správně tato písmena píšeme:

Bylo škole - ČESKÝ JAZYK I. TŘÍDA - PÍŠANKA

1 2

1 2

2

STÁHNOUT K TISKU

STÁHNOUT K TISKU

Znáte pohádku o Růžence? Podívejte se, jestli pohádku nemáte doma v některé ze svých knížek a přečtěte si ji. Kdo ji nemá, může si přečíst tu z mé knížky (najdete ji úplně na konci tohoto dokumentu). Při čtení se můžete s někým střídat, se sourozenci, s rodiči,... 😊

Až budete mít pohádku přečtenou, dokončete úkoly v písance na straně 9.

Na konci práce, pokud budete mít chuť, si pusťte zpívanou pohádku od pana Uhlíře a Svěráka: (viz následující video)

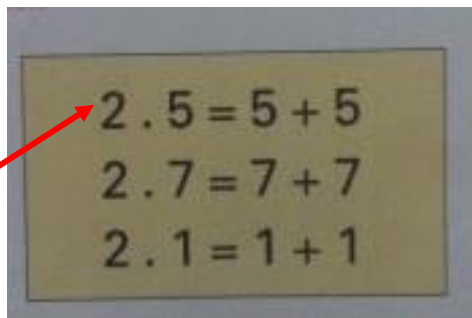
MATEMATIKA - 23. 4.

NÁSOBENÍ DVĚMA – ZVĚTŠOVÁNÍ ČÍSLA NĚKOLIKRÁT (POZOR – NOVÉ UČIVO!!!)

Nejprve se podívejte na následující video.

Poté v pracovním sešitě na straně 17 vyřešte cvičení 9. Jako nápověda ti bude sloužit malý žlutý rámeček vpravo.

→ Zvětšit číslo 5 dvakrát, znamená dvakrát jej sečíst/vynásobit číslem 2.

ČESKÁ JAZYK - 24. 4.

OPAKOVÁNÍ UČIVA – MĚKKÉ A TVRDÉ SOUHLÁSKY, Ú/Ů

Milé děti, připomeňte si s pomocí básniček měkké a tvrdé souhlásky.

**Hy, chy, ky, ry , dy,
ty,ny –**

tam všude se píše tvrdé y.

Tvrdé modré jako led,
ty to zvládneš snadno hned.

**Ži, ši, či, ři, ci, ji, di, ti, ni –
tam všude se píše měkké i,**

Měkké jako tráva,

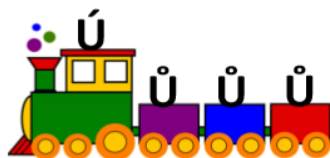

kterou spásá kráva.

S pomocí básničky si také připomeňte, kdy ve slově píšeme Ú a kdy ů:

Ů, Ú

Dlouhé Ú to není věda,
je lehčí než abeceda.
Na začátku čárku má,
to si každý pohlídá.
Uprostřed a na konci
kroužek mám,
chyby už si ohlídám.

Nyní vypracujte v pracovní sešitě na straně 13 cv. 6. Nezapomínejte vše správně odůvodňovat – nejprve vyslovíme důvod, až poté písmeno, které zapíšeme (např.: ž je měkká souhláska, proto napíšeme měkké i/ úkol – ú je na začátku slova, proto jej napíšeme s čárkou atd...)

ČTENÍ S POROZUMĚNÍM

V čítance (čtení s porozuměním) si na straně 48 - 49 přečti: DOBRODRUŽSTVÍ VEVERKY ZRZEČKY. Poté se pokus vyřešit první úkol pod příběhem – čtyřsměrku (další úkoly zatím nedělej 😊.)

MATEMATIKA - 24. 4.

NÁSOBENÍ DVĚMA

1. Pracovní sešit – str. 17 cv. 10.

SČÍTÁNÍ A ODČÍTÁNÍ DO 20

Pracovní sešit – MOJE POČÍTÁNÍ 3 – jedno cvičení dle vlastního výběru

SČÍTÁNÍ A ODČÍTÁNÍ DO 100

Pracovní sešit – MOJE POČÍTÁNÍ 5 – str. 4 cv. 3

O Šípkové Růžence

V jedné zemi žili kdysi mladý král a královna, a ti si velmi přáli děťátko. Čekali, čekali, ale děťátka se pořád jaksi dočkat nemohli. Král už byl z toho zasmušilý a královna chodívala tajně plakat do zahrady.

Jednou zase seděla královna celá ztrápená v zahradě, když tu vyskočila na okraj kašny malá žabka a povídá lidským hlasem: „Netrap se, paní, do roka a do dne ti zapláče v kolébce krásné děťátko.“

„Kéž bys měla pravdu, žabičko,“ povzdechla si smutně královna.

A opravdu! Než se rok s rokem sešel, leželo v královské kolébce hezounké děvčátko. Královna se na děťátko do růžových peřinek blaženě usmívala a král, ten se mohl od samé radosti pominout.

Protože právě v královské zahradě rozkvétaly růže, královští rodiče se rozhodli, že se jejich princeznička bude jmenovat Růženka.

„Vystrojíme tak slavné křtiny, že se o nich bude mluvit ještě za sto let,“ slíboval král.

Na zámku bylo hned plno shonu. Kuchaři vařili, pekaři pekli, sloužící vše leštili a cídili, až se zámek jenom leskl. Král rozeslal posly ke všem příbuzným i známým. A protože chtěl své dceři příznivý osud zajistit, požádal sudičky, aby šly Růžence

za kmotry. Ale ouvej! Kmotříčkám se sluší při hostině prostřít na zlatých talířích, ale těch mají v zámecké jídelně jenom dvanáct, zatímco sudiček mají v království třináct.

„Co se dá dělat, jedna sudička zůstane doma, však dvanáct kmotříček Růžence postačí,“ rozhodl král.

Na křtiny a na hostinu se sjeli hosté z široka daleka a pro malou princezničku přivezli spoustu vzácných darů. Ve vázách voněly růže, z kuchyně ta nejlepší jídla, v hodovní síni se stoly prohýbaly pod všemi možnými lahůdkami, vyparáděné dámy se usmívaly, lokajové se ukláněli a v kolébce na krajkových polštářcích s hedvábnými pentlemi ležela princeznička jak poupátko. Co vám budu povídat, byla to sláva převeliká.

Když bylo po hostině, dvanáct sudiček vstalo od zlatých talířů a šlo ke kolébce.

„Ať ta dívka ve své kráse květu růže podobá se!“ vyslovila první sudička své přání.

Ta druhá jí chytrost věstí,
třetí lásku, čtvrtá štěstí.
Pátá laskavost, šestá zvědavost.
Sedmá zdraví, osmá hojnost,
a devátá přidá skromnost.
Desátá děvčátku přeje,
na každého ať se směje,
jedenáctá milý hlas
a dvanáctá - - -

„Vidím, že jdu právě včas,“ zasyčela najednou od dveří ta třináctá, nepozvaná, a zle se zasmála. Nepozdravila a rovnou si to namířila ke kolébce. Rozpřáhla ruce a temným hlasem začala odříkávat:

„Až ti bude patnáct let,
uvadneš, jak každý květ.
Na kolovrat prstem sáhneš,
píchneš se, a mrtva padneš.“
Když svou strašnou kletbu vyřkla, na nikoho se už ani ne-
podívala a odešla.

Všichni hosté leknutím strnuli, král zbledl, že by ses v něm
krve nedořezal, a královna, chudinka, omdlela. Naštěstí tu by-
la ještě kmotřička dvanáctá, která svou sudbu dosud nevyslo-
vila. Předstoupila před krále a řekla:

„Tu kletbu nelze vzít už zpět,
tvá dcera, králi, však nezemře,
jen usne na dlouhých sto let.“

A tak ty slavné křtiny neslavně skončily. Sudičky kmotřičky odešly, hosté se rozjeli. Král, když se vzpamatoval, přikázal, že v celém království se musí všechny kolovrátky spálit, a kdo tak neučiní, přijde o hlavu. Myslel si, bláhový, že takto svou dceru před zlou věštbou uchrání. Bylo z toho dost mrzutostí, lidé reptali, že se bez kolovrátků neobejdou, ale nakonec poslechli, každý si chtěl zachovat svou hlavu na krku.

Růženka rostla a brzy se ukázalo, jak vzácnými dary ji sudičky obdařily. Byla krásná, bystrá, zvědavá, milá, usměvavá, laskavá, a tak ji měl každý rád. Hlásek měla jak stříbrný zvoneček. A na co sáhla, vše se jí dařilo. Byla veselá, nic ji nermoutilo. Věštbu třinácté sudičky před ní rodiče úzkostlivě tajili.

I nadešel den Růženčiných patnáctých narozenin. Rodiče uchystali pro dceru plno krásných darů, žádné hosty však nezvali. Zato nechal král všude rozestavět stráže a nikdo cizí nesměl ten den do zámku vstoupit. Tuze se bál, aby zlá sudička někoho neposlala s kolovrátkem. A Růženka toho dne nesměla ze zámku na krok. Byla jí dlouhá chvíle, a tak se procházela po chodbách i komnatách, nakukovala do komor a komůrek, až nakonec vyběhla po točitých schodech i do vysoké kulaté věže. Bylo tam plno prachu a pavučin, už léta tam nikdo nevkročil.

Došla k malým dvířkám. Otevřela je – a co nevidí! V malé světničce sedí babka u takové podivné věci.

„Dobrý den, babičko, pověz mi, copak to děláš?“ zeptala se Růženka.

„Předu len,“ povídá babka.

„A co to máš za podivnou věc?“

„To je kolovrátek.“

„Ještě nikdy jsem kolovrátek neviděla,“ řekla Růženka.

„Jen se neboj a pojď dál. Ukážu ti, jak se na kolovrátku přede,“ lákala stařena princeznu.

Růženka, nic zlého netušíc, přistoupila ke kolovrátku a začala si ho prohlížet. Ale jen co na něj sáhla, píchla se o vřeteno do prstu.

„Au!“ vykřikla Růženka, když ucítila píchnutí. V tom okamžiku se jí udělalo před očima černo. Klesla na lůžko, které ve světelnice stálo, a hned upadla do hlubokého spánku.

„A máš to,“ ušklíbla se babka a zmizela. Ano, byla to ta třináctá sudička.

Princezna Růženka však neusnula sama, spánek se přenesl na celý zámek. Král po boku s královnou usnuli na trůnu a kolem všichni dvořané, komorné a komorníci, sluhové a zahradníci, švadleny i písaři, služky, kočí, kuchaři.

Vrchní kuchař, který se v kuchyni právě ohnal vařečkou po

kuchťíkovi, že olizoval krém, usnul s vařečkou napřaženou, a kuchťík ještě s prstem v puse. Usnuli taky koně ve stáji, psi na dvoře, holubi na střeše a mouchy na stěně. Všechno živé bylo najednou bez života. I oheň přestal hořet a voda téct.

V zámecké zahradě zmlkli ptáci, přestaly bzučet včely, žádný motýl už nezatřepetal křídélky, ba utichl tu i vítr v korunách stromů. Nikde se nepohnul ani lísteček.

Zatímco v celém zámku se veškerý pohyb a život zastavil, začaly u jeho zdí zčistajasna vyrůstat šípkové keře. Za rok z nich byl už hustý trnitý plot. Šlahouny šípku bujely a sílily, brzy se vyšplhaly na střechy a přikryly celý zámek i s věží. Nakonec ho přerostly, že nebylo vidět ani špičku větrné korouhvičky. Šípek rostl, sílil a bujel, ale přitom na něm nikdy nikdo nespatrił rozkvést ani jeden, jediný kvítek.

Čas běžel, pamětníci stárli a jejich děti dospívaly, ale v zemi se pořád vyprávělo o krásné princezně spící v šípkovém kopci. Lidé jí začali říkat Šípková Růženka. Do města čas od času přicházeli princové a chtěli se probít tou šípkovou hradbou a vysvobodit z trnitého vězení princeznu Růženku, ale žádnému se to nepodařilo. Každý z nich v té trnité houštině uvízl a zahynul. A tak po nějaké době se už žádný mládenec prosekát šípkovým houštím nepokoušel.

Uběhlo mnoho vody a mnoho let. Pamětníci dávno zemřeli a zemřely už i jejich děti a zestárly děti těch dětí. A pak jednoho dne přijel do té země princ, co se toulal světem. I uslyšel jakéhosi stařečka, jak vypráví:

„V dávných dobách žil na zámku v našem městě král, který tehdy se svou paní u nás panoval. Měli jenom jednu dceru, krásnou jako růžička, na ní králi pomstila se zlostná sudička.

Už sto let prý spí princezna pod tím trním na zámku
a čeká, až probudí ji někdo ze spánku.
Svůj život už dalo pro ni mnoho princů v sázku,
šípky však vždy ubránily před nimi tu krásku.
Říká se, že vysvobodit princ Růženku může
jen v tom čase, kdy rozkvetou mezi trním růže.“

Jen co si princ vyposlechl starcovo vyprávění, hned se ptal:
„Stařečku, kudy vede cesta k šípkovému kopci? Já chci princeznu Růženku vysvobodit.“

„Och pane, nepokoušejte osud. Kdoví jestli je na té báchorce vůbec něco pravdy. To víte, řeč se mluví a voda teče,“ vmlouval stařec princí jeho úmysl. Ale protože princ trval na svém, tak mu nakonec stařec tu cestu ukázal.

Princ přijel k šípkovému kopci a – jaký zázrak! Na šípkových keřích rozkvetly mezi trním růžové kvítky. Právě toho dne uplynulo plných sto let Růženčina spánku.

Princ seskočil z koně, vytasil meč a přiblížil se k šípkové hradbě. Meč však nepotřeboval, houští se před ním samo začalo rozestupovat, trnité šlahouny se mu nad hlavou sklenuly do loubí a on mohl bez potíží projít.

Prošel tichou zahradou, ve které se nepohnul ani lísteček, prošel zámeckým dvorem, kde leželi a spali psi. Na střeše spatřil spící holuby a u kurníku služku, co honila kuřata. Nahlédl do stájí a uviděl tam spát koně a podkoní, na voze seděl spící kočí s bičem v ruce. V kuchyni se musel usmát nad kuchařem s napřáženou vařečkou a nad kuchtíkem s prstem v puse. Když vstoupil do trůnní síně, uviděl spící dvořany a na trůně krále s královnou. Prošel už všechny komnaty, síně a chodby, nakukoval do komor a komůrek, prohledal každý kout, ale spící princeznu Růženku pořád ne a ne najít.

„Teď už zbývá jenom ta věž,“ povídá si princ a vystoupil po točících schodech až ke světličce. Když otevřel stará dvířka, spatřil ležet na lůžku Růženku.

„Ach ta je krásná!“ užasl. A díval se a díval a vynadívat se na ni nemohl. Sklonil se k lůžku a zašeptal:

„Princezno z šípku spanilá,
srdce mi tvá krása zmámila!

Ty mojí nevěstou musíš být,
Šípková Růženko, přestaň snít.“

A když ji políbil, jen zlehounka, jak by jí motýl usedl na rty,
Růženka pootevřela oči a vydechla:

„Ach to byl dlouhý, dlouhý sen!
Kdo mi noc změnil v bílý den?“

A když uviděla prince, usmála se a řekla:
„Už to vím, tys to, princí, byl!
Příznej se, žes mě políbil?“

Princ nezapíral, pověděl Růžence, jak to bylo. Nikdo neví, co všechno si ti dva ještě pověděli. Ale když si to pověděli, vzali se za ruce a seběhli z věže rovnou do trůnního sálu. Růženka se nemohla dočkat, až zase uvidí maminku s tatínkem. Však už i oni se probudili ze stoletého spánku a s nimi všichni dvořané, komorné a komorníci, sluhové a zahradníci, švadleny i písaři, služky, kočí, kuchaři. I koně ve stáji, psi na dvoře, holubi na střeše a mouchy na stěně. Všechno bylo zase živé. Děvečka na dvoře honila kuřata, koně ve stájích zaržáli a psi na dvoře zaštěkali, v kamnech zase zaplápolal oheň, pečeně zaprskala, polívka zabublala, v kašně začala šplouchat voda a korunami stromů se opět prohnal vítr. A vařečka, kterou se kuchař ohnal po kuchtíkovi, že olizoval krém, kuchtíka plácla. I korouhvička na věži se už zase vesele otáčela.

A to houští trnité zmizelo ze zdí zámku jak jarní sníh. Jen jeden keř šípkových růží tam zůstal a dodnes u toho zámku rozkvétá.

Ptáte se, jestli byla svatba? To víte, že byla. A jaká! Stokrát slavnější než Růženčiny křtiny. I dvanáct sudiček kmotříček přišlo a ze zlatých talířů zase jedlo. Ta třináctá se však tentokrát neukázala. Odstěhovala se prý kamsi za devatero řek a devatero hor. Ale po takové sudičce se tu nikomu nestýská.

